

OKRESNÁ PROKURATÚRA BRATISLAVA III
Vajnorská 47, 832 77 Bratislava 3

Číslo: 1 Pv 132/17/1103-30
EEČ: 2-10-150-2018

Bratislava III 28.02.2018

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: prečin: zatajenie veci podľa § 236 odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava III

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX XXXXX, Slovensko
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: zatajenie veci podľa § 236 odsek 1 Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchateľ vo veci

na tom skutkovom základe, že:

v čase okolo 20.37 h dňa 13. 10. 2016 XXXXX v predajni LIDL na pokladni č. 4 si prisvojil tam položenú peňaženku neznámej značky s obsahom: občiansky preukaz, vodičský preukaz, preukaz poistenca VŠZP, 1 ks kreditná bezkontaktná karta mBank, 1 ks karta Slovenskej pošty, 1 ks karta Sociálnej poisťovne, 1 ks elektronická karta na vstup do spoločnosti Desma Slovakia, s.r.o., rôzne klubové karty a finančná hotovosť vo výške 300,-Eur, ktorú si poškodený XXXXX nechal položenú na pulte pokladničného pásu a to tak, že obvinenému ju podal pracovník za pokladňou v domnienke, že patrí obvinenému a tento si ju následne vzal domov, na adresu trvalého bydliska, kde zistil, že patrí inej osobe, avšak napriek tomu si ju ponechal, čím týmto konaním spôsobil poškodenému XXXXX, trvale bytom XXXXX, XXXXX XXXXX škodu spôsobenú zatajením veci vo výške 310 eur

Okresnému úradu XXXXX, Odboru všeobecnej vnútornej správy

si prisvojil cudziu vec malej hodnoty, ktorá sa dostala do jeho moci omyлом

Odôvodnenie:

Poverený príslušník Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III, Obvodného oddelenia Policajného zboru XXXXX Mesto - východ, uznesením pod ČVS: ORP-1434/NMV-B3-2016 zo dňa 11. 12. 2017 podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku vzniesol osobe XXXXX obvinenie pre prečin zatajenia veci podľa § 236 odsek 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Po skončení skráteného vyšetrovania dňa 13. 02. 2018 poverený príslušník predložil spisový materiál s návrhom na podanie obžaloby, ktorého preskúmaním bolo zistené, že v posudzovanej trestnej veci výsledky dokazovania neodôvodňujú podanie obžaloby, ale odôvodňujú postup podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku.

Vykonaným skráteným vyšetrovaním bolo zistené, že v danom prípade, boli naplnené všetky formálne znaky skutkovej podstaty stíhaného prečinu zatajenia veci podľa § 236 odsek 1 Trestného zákona, avšak s poukazom na absenciu materiálneho znaku prečinu, by mohol byť skutok príslušným orgánom posúdený ako priestupok proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

V priebehu skráteného vyšetrovania bol vykonaný výsluch obvineného XXXXX, výsluch poškodeného XXXXX, výsluch svedka XXXXX (pokladník), výsluch svedka XXXXX XXXXX (opoznanie páchateľa), bola vykonaná rekognícia XXXXX ako opoznávajúcou osobou (s negatívnym výsledkom), bol zabezpečený kamerový záznam z predajne LIDL.

Výsluchom obvineného XXXXX zo dňa 24. 01. 2018 bolo ku skutku zistené, že v čase okolo 20.37 h dňa 13. 10. 2016 v Bratislave na Škultétyho ulici č. 1 v predajni LIDL na pokladni č. 4 na obvineného zavolal pokladník že „pane Vaša peňaženka!“. Obvinený si túto peňaženku dal následne do vrecka bundy a odišiel k sebe domov. Doma zistil, že má dve peňaženky, pričom v peňaženke, ktorá nebola jeho, sa nachádzala **finančná hotovosť v bankovkách v nominálnej hodnote 20 eur a bankovkách v nominálnej hodnote 10 eur, spolu vo výške 200 eur**. Nakoľko obvinený je invalidný dôchodca a nemá peniaze, tak si týchto 200 eur nechal. Peňaženku ako aj zvyšný obsah peňaženky vrátane dokladov nachádzajúcich sa v peňaženke zahodil do kontajnera na XXXXX. Obvinený ďalej uviedol, že urobil chybu, veľmi ho to mrzí a je ochotný finančnú hotovosť vo výške 200 eur ako aj náklady za obstaranie nových dokladov poškodenému nahradíť.

Výsluchom poškodeného XXXXX zo dňa 05. 02. 2018 bolo ku skutku zistené, že v mesiaci október 2016 niektorý deň (presný deň si poškodený už nepamäta) vo večerných hodinách bol nakupovať v predajni LIDL na XXXXX ulici v Bratislave. Následne išiel k pokladni, na ktorej vyložil svoj nákup a položil si svoju koženú peňaženku čiernej farby na pult. Pracovník za pokladňou začal blokovať tovar a poškodený si ho ukladal do tašky. Následne poškodený za tovar zaplatil, pričom jeho peňaženka bola stále položená na pulte pred pokladníkom. Po zaplatení tovaru si poškodený od pokladníka vypýtal ešte zapaľovač, na čo pokladník odpovedal, že zapaľovač nemajú a ukázal na stánok, kde ho možno kúpiť. Poškodený si zobra-

tašku s nákupom, ale peňaženku si zabudol na pokladničnom pulte a išiel do stánku približne 5 metrov vzdialeného od pokladní LIDL, v ktorom si vybral zapaľovač. Keď chcel za zapaľovač zaplatiť, zistil, že nemá peňaženku. Vrátil sa k pokladni, na ktorej predtým platil za nákup a spýtal sa pokladníka, či tam neostala peňaženka, na čo mu pokladník odpovedal, že jeden pán schmatol peňaženku a vybehol z obchodu, a že pán ktorý predtým stál za poškodeným pri platení upozorňoval pokladníka, že na pulte je peňaženka.

Poškodený ďalej uviedol, že v tejto peňaženke, ktorú mal položenú na pulte a ktorú mu niekto zobrajal mal 1 ks bankovky v nominálnej hodnote 100 eur, ďalej bankovky v nominálnej hodnote 50 eur, bankovky v nominálnej hodnote 20 eur, bankovky v nominálnej hodnote 10 eur a bankovky v nominálnej hodnote 5 eur, **spolu finančnú hotovosť vo výške minimálne 300 eur**, občiansky preukaz, vodičský preukaz, preukaz VŠZP všetky vydané na meno poškodeného, 2 ks platobných kariet mBank vedených na meno poškodeného, 1 ks platobnej karty mBank vedenej na meno jeho matky XXXXX, 1 ks karty Slovenskej pošty, invalidný preukaz, kartu na vlak Regio Jet s kreditom vo výške 20 eur, kartu do zamestnania DESMA. Ďalej vypovedal, že približne mesiac po predmetnom skutku mu telefonovali z polície, že si má prísť po peňaženku s dokladmi, ktorá im bola doručená ako nález nájdený na zemi pri XXXXX štadióne na XXXXX. V tom čase už mal poškodený podanú žiadosť na vydanie nového občianskeho preukazu ako aj vodičského preukazu a platobné karty mal už zablokované. **V peňaženke, ktorá mu bola vrátená sa nachádzali všetky doklady, jediné čo v peňaženke chýbalo bola finančná hotovosť vo výške minimálne 300 eur.** Poškodený uviedol, že mu zatajením veci vznikla škoda vo výške 400 eur.

Výsluchom svedka XXXXX zo dňa 14. 02. 2017 bolo zistené, že tento pracuje ako pokladník v predajni LIDL na XXXXX. Dňa 13. 10. 2017 pracoval v čase od 13.30 h do 22.00 h, pričom v čase okolo 21.45 h pracoval na pokladni č. 4. Pri pokladni účtoval za nákup jednému pánovi, ktorý za tovar riadne zaplatil, ale pri tom ako si ukladal nákup do tašky, si nechal položenú peňaženku na predajnom pulte pri pokladni a odišiel smerom ku stánku s cigaretami. **XXXXX už účtoval za nákup ďalšiemu zákazníkovi, pričom si všimol peňaženku na predajnom pulte a opýtal sa tohto zákazníka, či táto peňaženka je jeho.** Tento zákazník odpovedal, že áno, následne rýchlo zaplatil za tovar a okamžite odišiel von z predajne spolu aj s tou peňaženkou. Vzápäť sa k pokladni vrátil predchádzajúci zákazník a spýtal sa XXXXX či si tam nezabudol peňaženku, na čo mu XXXXX odpovedal, že nejaká peňaženka bola položená na predajnom pulte pri pokladni, ale nakoľko sa pýtal iného zákazníka, či je to jeho peňaženka a ten mu odpovedal, že áno, tak túto vec ďalej neriešil.

Z vyššie uvedeného teda **nepochybne vyplýva, že obvinený predmetný skutok spáchal**, k jeho spáchaniu sa obvinený priznal, pričom tento skutok ľutuje a je ochotný nahradíť vzniknutú škodu.

Z vykonaného dokazovania bol však zistený **rozpor vo výpovediach obvineného a poškodeného v otázke určenia výšky finančnej hotovosti nachádzajúcej sa v peňaženke**, keď obvinený do zápisnice o výsluchu obvineného uviedol, že v peňaženke sa nachádzala finančná hotovosť v bankovkách v rôznej nominálnej hodnote spolu vo výške 200 eur a poškodený do zápisnice o výsluchu

poškodeného uviedol, že v peňaženke sa nachádzala finančná hotovosť v bankovkách v rôznej nominálnej hodnote spolu vo výške minimálne 300 eur.

Podľa § 236 odsek 1 Trestného zákona sa prečinu zatajenia veci dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec malej hodnoty, ktorá sa dostala do jeho moci nálezom, omylem alebo inak bez privolenia oprávnenej osoby.

V zmysle ustanovenia § 125 odsek 1 Trestného zákona alinea prvá, škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 Eur.

Podľa § 10 odsek 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchateľa je jeho závažnosť nepatrna.

Podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, sa priestupku proti majetku dopustí ten, kto úmyselne spôsobí škodu na cudzom majetku krádežou, spreneverou, podvodom alebo zničením alebo poškodením veci z takého majetku, alebo sa o takéto konanie pokúsi.

Na to, aby mohol byť určitý skutok kvalifikovaný ako trestný čin musia byť naplnené všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu – objekt, objektívna stránka, subjekt, subjektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu. V prípade prečinov je však potrebné skúmať a zistovať aj mieru závažnosti skutku v tom smere, či táto je vyššia ako závažnosť nepatrna. V zmysle § 10 odsek 2 Trestného zákona totiž **nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchateľa je jeho závažnosť nepatrna**. Na to, aby išlo o prečin teda nestačí naplnenie formálnych znakov skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu, ale je nutné aby skutok dosahoval vyšší stupeň nebezpečnosti pre spoločnosť, t. j. aby bol vyšší ako nepatrny.

Závažnosť činu teda predstavuje tzv. materiálny korektív týkajúci sa výlučne protiprávnych činov, ktoré vykazujú znaky prečinu, pričom má napomôcť **odlíšiť priestupky od prečinov. Ak je závažnosť činu nepatrna, nejde o prečin, pričom však môže ísť o priestupok a ak je závažnosť činu vyššia ako nepatrna, pôjde o prečin.** Závažnosť prečinu je teda určovaná taxatívnym výpočtom skutočnosti ovplyvňujúcich závažnosť prečinu a to a) spôsobom vykonania činu a jeho následkami, b) okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný (pôjde najmä o poľahčujúce a pritiažujúce okolnosti), c) mierou zavinenia a pohnútkou páchateľa.

Inak povedané, aplikácia ustanovenia § 10 odsek 2 Trestného zákona **prichádza do úvahy pri prečinoch za účelom ich odlišenia od iného protiprávneho konania definovaného ako priestupok**, ak relevantné konanie po vyhodnotení všetkých kritérií materiálneho korektívu (spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia páchateľa a pohnútku páchateľa) **nedosahuje závažnosť vyššiu ako nepatrnu**, v čoho dôsledku je skutok potrebné posudzovať a kvalifikovať **ako priestupok a nie ako prečin**. V prípadoch, v ktorých závažnosť konania trestnoprávne zodpovedného subjektu dosahuje **vyššiu ako nepatrnu, je toto nevyhnutné kvalifikovať ako prečin a nie ako priestupok**.

Z vykonaného skráteného vyšetrovania vyplýva, že XXXXX sa dopustil protipravného konania spočívajúceho v tom, že v čase okolo 20.37 h dňa 13. 10. 2016 XXXXX v predajni LIDL na pokladni č. 4 zobrajal tam položenú peňaženku neznámej značky s obsahom: občiansky preukaz, vodičský preukaz, preukaz poistencu VŠZP, 1 ks kreditná bezkontaktná karta mBank, 1 ks karta Slovenskej pošty, 1 ks karta Sociálnej poisťovne, 1 ks elektronická karta na vstup do spoločnosti Desma Slovakia, s.r.o., rôzne klubové karty a finančná hotovosť vo výške 300 eur, ktorú si poškodený XXXXX nechal položenú na pulte pokladničného pásu a to tak, že obvinenému ju podal pracovník za pokladňou v domnienke, že patrí obvinenému a tento si ju následne vzal domov, na adresu trvalého bydliska, kde zistil, že patrí inej osobe, avšak napriek tomu si ju ponechal, čím týmto konaním spôsobil poškodenému XXXXX, trvale bytom XXXXX, XXXXX XXXXX škodu spôsobenú zatajením veci vo výške 310 eur. Z uvedeného teda vyplýva, že XXXXX naplnil **formálne znaky skutkovej podstaty prečinu zatajenia veci podľa § 236 odsek 1 Trestného zákona.**

Na základe vykonaného skráteného vyšetrovania však vo vzťahu k závažnosti činu s poukazom na § 10 odsek 2 Trestného zákona možno konštatovať, že miera závažnosti spáchaného činu neprekračuje stupeň nepatrnosti, nakoľko z vykonaného dokazovania vyplýva, že obvinený XXXXX skutok spáchal tým spôsobom, že peňaženku patriacu XXXXX mu podal pokladník pracujúci za pokladňou v domnienke, že patrí jemu, pričom následne si ju obvinený vzal domov, na adresu trvalého bydliska, kde zistil, že patrí inej osobe, avšak napriek tomu si ju ponechal. Z uvedeného je zrejmé, že miera nebezpečnosti skutku z hľadiska spôsobu vykonania činu, okolností za ktorých bol čin spáchaný a miery zavinenia neprekračuje závažnosť nepatrnu.

Obdobne to platí pri posudzovaní pohnútky páchateľa vo vzťahu k miere závažnosti činu, nakoľko z vykonaného dokazovania vyplýva, že obvinený XXXXX zistil, že mu predmetná peňaženka nepatrí až keď prišiel domov, pričom túto následne nešiel vrátiť a ani odovzdať na políciu. Možno konštatovať, že pohnútka páchateľa dokonca v určitom (prvotnom) momente spáchania skutku úplne absentovala, nakoľko obvinený až do príchodu domov ani nemal vedomosť o tom, že má peňaženku niekoho iného.

Rovnako možno konštatovať, že ani následok činu neprekročil vo vzťahu k miere závažnosti prečinu závažnosť nepatrnu, nakoľko z výpovede poškodeného vyplýva, že približne mesiac po predmetnom skutku poškodenému telefonovali z polície, že si má prísť po peňaženku s dokladmi, ktorá im bola doručená ako nález nájdený na zemi XXXXX, pričom v peňaženke, ktorá mu bola vrátená sa nachádzali všetky doklady, jediné čo v peňaženke chýbalo bola finančná hotovosť vo výške minimálne 300 eur.

Jedným zo znakov skutkovej podstaty trestného činu zatajenia veci podľa § 236 odsek 1 Trestného zákona je aj hodnota, ktorú prisvojená cudzia vec musí dosahovať na to, aby išlo o trestný čin, t. j. musí ísiť o cudziu vec minimálne malej hodnoty. Hodnota cudzej veci tak s poukazom na § 125 odsek 1 Trestného zákona musí prevyšovať sumu 266 eur. V tejto súvislosti treba poukázať na skutočnosť, že predmetným skutkom si obvinený prisvojil finančnú hotovosť vo výške 300 eur,

teda hranica ktorá oddeluje trestnoprávnu zodpovednosť od zodpovednosti administratívnej v otázke výšky spôsobenej škody bola naplnená len v minimálnom rozsahu.

V naznačenej súvislosti bol navyše zistený rozpor vo výpovediach obvineného a poškodeného v otázke určenia výšky finančnej hotovosti nachádzajúcej sa v peňaženke, pričom obvinený do zápisnice o výsluchu obvineného uviedol, že v peňaženke sa nachádzala finančná hotovosť v bankovkách v rôznej nominálnej hodnote spolu vo výške 200 eur a poškodený do zápisnice o výsluchu poškodeného uviedol, že v peňaženke sa nachádzala finančná hotovosť v bankovkách v rôznej nominálnej hodnote spolu vo výške minimálne 300 eur.

Po preskúmaní na vec sa vzťahujúceho materiálu a po vyhodnotení dôkazov a to každý dôkaz jednotlivo ako aj všetky vo vzájomnej súvislosti zmysle § 2 odsek 10, odsek 12 Trestného poriadku som dospela k záveru, že konanie obvineného sice napĺňa formálnu stránku skutkovej podstaty prečinu zatajenia veci podľa § 236 odsek 1 Trestného zákona, avšak v dôsledku absencie materiálnej stránky s poukazom na § 10 odsek 2 Trestného zákona nedosahuje zákonom požadovanú závažnosť stíhaného prečinu, ale vykazuje znaky priestupku proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších právnych predpisov.

Berúc do úvahy všetky vyššie uvedené skutočnosti bolo v nastolenej trestnej veci obvineného XXXXX, trestne stíhaného pre prečin zatajenie veci podľa § 236 odsek 1 Trestného zákona potrebné konštatovať, že skutok nie je s poukazom na ustanovenie § 10 odsek 2 Trestného zákona stíhaným trestným činom, ani iným trestným činom ustanoveným v osobitnej časti Trestného zákona, v dôsledku čoho bolo potrebné rozhodnúť tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Vyššie citovaným ustanovením sa upravuje postup, ak výsledky vykonaného vyšetrovania, resp. skráteného vyšetrovania preukazujú, že **stíhaný skutok nie je trestný čin**, ale ide o skutok, **ktorý by mohol** príslušný orgán posúdiť ako priestupok. V prípade, ak teda orgán činný v trestnom konaní dospeje na základe vykonaného vyšetrovania, resp. skráteného vyšetrovania, k záveru, že posudzovaný skutok nevykazuje všetky zákonné znaky prečinu, avšak tento **by mohol mať znaky priestupku**, je daná jeho povinnosť postúpiť vec príslušnému správnemu orgánu na prejednanie priestupku, resp. správneho deliktu.

S poukazom na uvedené skutočnosti som rozhodla tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznamenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný

účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Linda Helingerová
prokurátorka